



ZON-DAG BOEK

PROTESTANTSE GEMEENTE

Wirdum Fr e.o.

Zondag 26 maart 2017



Dienst van de voorbereiding



Ouderling van dienst Elske Roorda heet iedereen welkom op deze vierde zondag in de 40-dagentijd. Het openingslied is lied 276: 1 en 2 *"Zomaar een dak"*.



Na de genadegroet en een korte stilte volgt het drempelgebed. Daarna zingen we psalm 122: 1 en 3 *"Hoe sprong mijn*



hart hoog op in mij". Ds. Nummerdor: op deze zondag Laetare (wat betekent "verheug u") is al iets van het licht van Pasen te zien. De kleur paars van de lijdenstijd is vandaag lichter geworden, roze. Die kleur zien we terug in de primula's van de bloemschikking. Na het kyrië-gebed zingen wij lied 547 geheel *"Met de boom*



des levens".

Dienst van de schriften

Na het gebed van de zondag wordt Lucas 15: 11-32 gelezen, de gelijkenis van de verloren

zoon. Hierop aansluitend wordt lied 611 gezongen *"Wij zullen leven, God zij dank"*.

Overdenking

Een overbekend verhaal, een gelijkenis over hoe jij bent en hoe God is.

In een vroegere uitleg werd Israël wel als de oudste zoon gezien, met alle gevolgen van dien.

Ds. Nummerdor haalt het boek *"De stille stem"* van Jan Oegema aan. De jongste zoon is als onze levensreis: jacht naar zin en betekenis van ons bestaan. *"Groots en meeslepend wil ik leven"* klinkt het in een gedicht van Marsman. De jongste zoon op pad: geld, vrienden, vrouwen, kunst, wijn. Toch ontstaat een gevoel van leegte, alles is vluchtig.

In de Zen-traditie is er het verhaal van een soetra-geleerde, die door een non bij de les wordt gehouden: je weet wel alles van soetra's, maar wat geloof je nu zelf? Daarop besluit de geleerde monnik te worden.

Dat we onze eigen woorden vinden is ook wat Jezus over de jongste zoon zegt. Letterlijk en figuurlijk is deze zoon ver van huis geraakt, maar ziet dan in waar hij thuis hoort: bij zijn vader. De oudste zoon koos voor de zekerheid en het bekende. Plichtsgetrouwheid heeft hem verbitterd: hij heeft het tegen zijn vader over "die zoon van jou" en niet over "mijn broer". Heeft hij wel echt geleefd?

De vader zegt over de jongste zoon: hij was dood en is tot leven gekomen. Hij heeft zichzelf durven verliezen en zichzelf hervonden. De oudste zoon heeft zichzelf willen behouden en eigenlijk zichzelf verloren. Van beide typen mens hebben wij wel iets in ons.

De vaderfiguur gaat over God: elke dag op de uitkijk om de jongste zoon te ontvangen, maar ook tegen de oudste zoon zegt "mijn jongen".



Beiden thuis bij de vader. Amen.
Na stilte en orgelspel zingen we lied 342 *"In God de Vader op zijn troon"*.

Dienst van het Delen

De bloemen gaan naar A. Plantinga-Wijma.

1^e collecte: kerk in actie (binnenlands diaconaat)
2^e collecte: onderhoud gebouwen
Het dankgebed en stil gebed wordt besloten met het samen uitgesproken *Ús Heit*.



Heenzending en Zegen

Als slotlied zingen wij lied 823: 1, 2 en 4 *"Gij hebt, o Vader van het leven"*.



Hierna worden we heengezonden met de Zegen van de Heer.

Medewerkers

Voorganger: ds. R.E. Nummerdor, Grou
Organist: Albert Minnema
Ouderling: Elske Roorda
Diakenen: Tjitske Visser, Tjitske Cnossen
Koster: Folkert Jongbloed
Bloemen: Lies de Jong
SIW